

СТАНОВИЩЕ

На проф. д-р Недялка Видева за представените от гл. ас. д-р Петър Горанов материали за конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ по професионално направление 2.3. Философия /Етика/, обявен в ДВ бр. 44 от 29.05.2018 г.

Със заповед № РД 38-397 от 17.06.2018 на основание чл. 4 от Закона за развитието на академичния състав в Република България, чл. 57 от Правилника за прилагането му, чл. 109 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и академични длъжности в СУ "Св. Климент Охридски" и решение на ФС на Философски факултет, протокол 12 от 5 юни 2018 г. съм определена като член на Научното жури за провеждане на конкурс за доцент по професионално направление 2.3. Философия (Етика), обявен в ДВ, бр. 44/29.05.2018 г. Единствен участник в конкурса е гл. ас. д-р Петър Горанов. От приложената професионална автобиография става ясно, че кандидатът е завършил специалност *Философия* във Философски факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ през 1990 и през същата година, след проведен конкурс, е избран за асистент по *Етика* в Катедрата по логика, етика и естетика. От 2002 година е избран за старши асистент. Освен с преподавателска работа в СУ „Св. Климент Охридски“, Петър Горанов е чел и чете курсове в Нов български университет и в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Предлаганите и четени лекционни курсове са индикатор за неговите широки теоретични интереси, които надхвърлят границите на собствено етическата проблематика и интерпретация. Това е едно от основанията неговата кандидатура за академична длъжност „доцент“ да бъде възприемана сериозно. В конкурса гл. ас. д-р Петър Горанов участва в конкурса с хабилитационен труд на тема НАЗАД. ДЕФАНЗИВНИ ЕСЕТА ЗА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДВИЖЕНИЕТО: Аз-ът в линии на отстъпление. Издаден в София, УИ „Св. Климент Охридски“, 2018; монографията *НИЩО ОСОБЕНО. ЕТИЧЕСКИ ПРЕДЕЛИ И МИКРОИДЕОЛОГИИ*, С.: ИК „ИК – Критика и Хуманизъм“, 2013 и пет студии и статии: За доброто и добрия живот, както и за т.нар. 'добро общество'. – В: Гичева-Гочева, Д., И. Колев и Х. Паницидис (съст.). ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВОТО АРИСТОТЕЛ. София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2018, стр. 285-307, Тяло, желание, регрес: Назад, непременно назад. – В: Паницидис, Х., Д. Божков и П. Горанов (съст.). ТЯЛОТО: ВАРИАЦИИ, СПЕКУЛАЦИИ, ДОКТРИНИ (Тематичен сборник). София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2018, стр. 207-245, Еротичното - инфантилизъм в завидно добра форма. – В: Паницидис, Х. и Д. Божков (съст.). ЕРОТИЧНОТО И ФИЛОСОФСКАТА

РЕФЛЕКСИЯ. София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2015, стр. 281-302, Игра на личност. Упражнение по демитологизация на един безспорен мит. – В: сп. „СОЦИОЛОГИЧЕСКИ ПРОБЛЕМИ“, бр. 3/4, 2010, стр. 160-179 и La tolérance comme dépassement du caractère: un point de vue éthique. – In: REPENSER LA TOLÉRANCE EN CONTEXTE MULTIPOLAIRE. HISTOIRES, RAISONS, ENJEUN, LIMITES. Sofia: Iztok-Zapad, 2007, стр. 156-175.

Задължена съм специално да отбележа, че с монографията *НИЩО ОСОБЕНО. ЕТИЧЕСКИ ПРЕДЕЛИ И МИКРОИДЕОЛОГИИ*, С.: ИК „ИК – Критика и Хуманизъм“, 2013 както и със статиите Еротичното - инфантилизъм в завидно добра форма. – В: Паницидис, Х. и Д. Божков (съст.). ЕРОТИЧНОТО И ФИЛОСОФСКАТА РЕФЛЕКСИЯ. София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2015, стр. 281-302, Игра на личност. Упражнение по демитологизация на един безспорен мит. – В: сп. „СОЦИОЛОГИЧЕСКИ ПРОБЛЕМИ“, бр. 3/4, 2010, стр. 160-179 и La tolérance comme dépassement du caractère: un point de vue éthique. – In: REPENSER LA TOLÉRANCE EN CONTEXTE MULTIPOLAIRE. HISTOIRES, RAISONS, ENJEUN, LIMITES. Sofia: Iztok-Zapad, 2007, стр. 156-175 е участвал в процедурата по придобиване на образователната и научна степен *доктор*. Това е основателната причината да не се занимавам с разглеждане на горепосочените трудове.

Централен за конкурса е хабилитационният труд НАЗАД. ДЕФАНЗИВНИ ЕСЕТА ЗА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДВИЖЕНИЕТО: Аз-ът в линии на отстъпление. Издаден в София, УИ „Св. Климент Охридски“, 2018. Както сам авторът отбелязва в своята Авторска справка, това са есета, които са писани през последните 4-5 години, като някои от тях доразвиват в разгърнат вид и по нов начин предишни текстове, мотиви и идеи, лекционни лекции и семинарни доклади. И може би тук е мястото да отбележа, че това своеобразно единство между научна и преподавателска дейност е похвално и би трябвало да бъде поощрявано.

В структурно отношение монографията е изградена от методическо Въведение, Въстъпление и основна дискурсивна (тезисна) част, състояща се от три Отстъпления. Тя завършва със заключение, наречено Рекапитулация, в което се прави разграничение между понятията ‘живот’ и ‘живеене’, като се застъпва тезата, че етиката е принципно неотличима от естетиката. (не съм сигурна дали тук е мястото да отбележа специално едно от достойнствата на гл. ас. Петър Горанов. Той притежава изключителна

способност за теоретична саморефлексия.) Това е стара и страстно защитавана теза на гл. ас. д-р Петър Горанов, която е централна и за неговия дисертационен труд. Както е известно, аз съм твърде скептична към подобна теза. Но не теоретичната дискуссия е основното в един конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“. За мен много по-важни от теоретичните тези на един кандидат са лекционните курсове, които той чете и начина на неговото преподаване.

Както е видно от професионална автобиография на гл. ас. Петър Горанов преподавателската му дейност е твърде разнообразна. Той чете курсове и води семинарни занятия по **История на етиката** (семинари), по **Руска философия (XIX-XX век)**, по **История на етиката** в специалност „Философия“ (РО), по **Обща и професионална етика** в специалностите „Педагогика“ (РО и ЗО) и „Социални дейности“ (РО), по **Етика** в спец. „Психология“, както по **Етика** на трети курс в спец. „История и философия“ от зимния семестър на 2013 г., (СИД – лекции и семинари) по **Етика** в спец. „Културология“ към ФФ, СИД: „Морал, общуване, комуникация” и по дисциплината **Постмодерна етика** в магистърската програма "Виртуална култура".

През периода 2003-2008 д-р Горанов е хоноруван лектор в НБУ и чете курсовете История на европейските нрави, География на културата и Играещият човек и театралността в културата (последните два *в съавторство*).

Именно широтата на неговите теоретични интереси, разнообразието на четените лекционни курсове, както и ангажираността му в преподаването на философия в различните образователни равнища ми дават основание за следното

Заключение: Достойнствата на предлагания хабилитационен труд на тема НАЗАД. ДЕФАНЗИВНИ ЕСЕТА ЗА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДВИЖЕНИЕТО: Аз-ът в линии на отстъпление. Издаден в София, УИ „Св. Климент Охридски“, 2018 ми дава основания да предложа на уважаемите членове на научното жури без колебание да му присъдят длъжността „доцент“.

26.10.2018г.

София

(проф. д-р Недялка Видева)